

Paixón pola literatura

manuel vidal villaverde

Rafael, poderías bosquejar un breve retrato autobiográfico?

—Sempre digo que nacín nunha noite de inverno do mes de xaneiro do ano 1965 en Xinzo de Limia (Ourense), a vila atravesada polo antigo río Leteo que facía perder a memoria aos bebedores das súas augas ou a aqueles que tiveran o valor de atravesalas. Son fillo de emigrantes, coma moitos outros da miña xeración, e fun medrando a carón das historias de meigas,

"Fun medrando a carón das historias de meigas, mouros e tesouros que me contaban os meus avós, que talvez sen sabelo foron os primeiros en inculcarme a miña querencia polos contos"

moiros e tesouros que me contaban os meus avós, que talvez sen sabelo foron os primeiros en inculcarme a miña querencia polos contos.

—A literatura é a túa paixón?

—Si, non só a nivel da escrita, senón tamén a nivel de lectura. Amais diso, tamén está a pintura, actividade que me encanta e a que non podo dedicarlle todo o tempo que me gustaría. Mais para dicirche a verdade, a miña lista de paixóns está encabezada pola miña muller e o meu fillo.

—Só narrativa?

—Si, polo momento si. É o xénero no que me atopo máis a gusto e cómodo. Penso que a razón disto está en que para min é o que me permite unha maior liberdade, sen cotas, sen ataduras, mais isto non deixa de ser unha opinión per-

soal.

—Co ensaio e a poesía que tal te levas?

—Para ser sincero, o ensaio interésame unicamente a nivel de lector e creo que neste campo teñen saído cousas moi interesantes nos últimos tempos. Agora ben, eu como autor non me vexo escribindo ensaio. Coa poesía xa é outra cousa, teño feito algún intento, que non sei se chegará a ver a luz... nunca se sabe.

—Despois de "Memoria contra Alzheimer", tes previsto publicar proximamente?

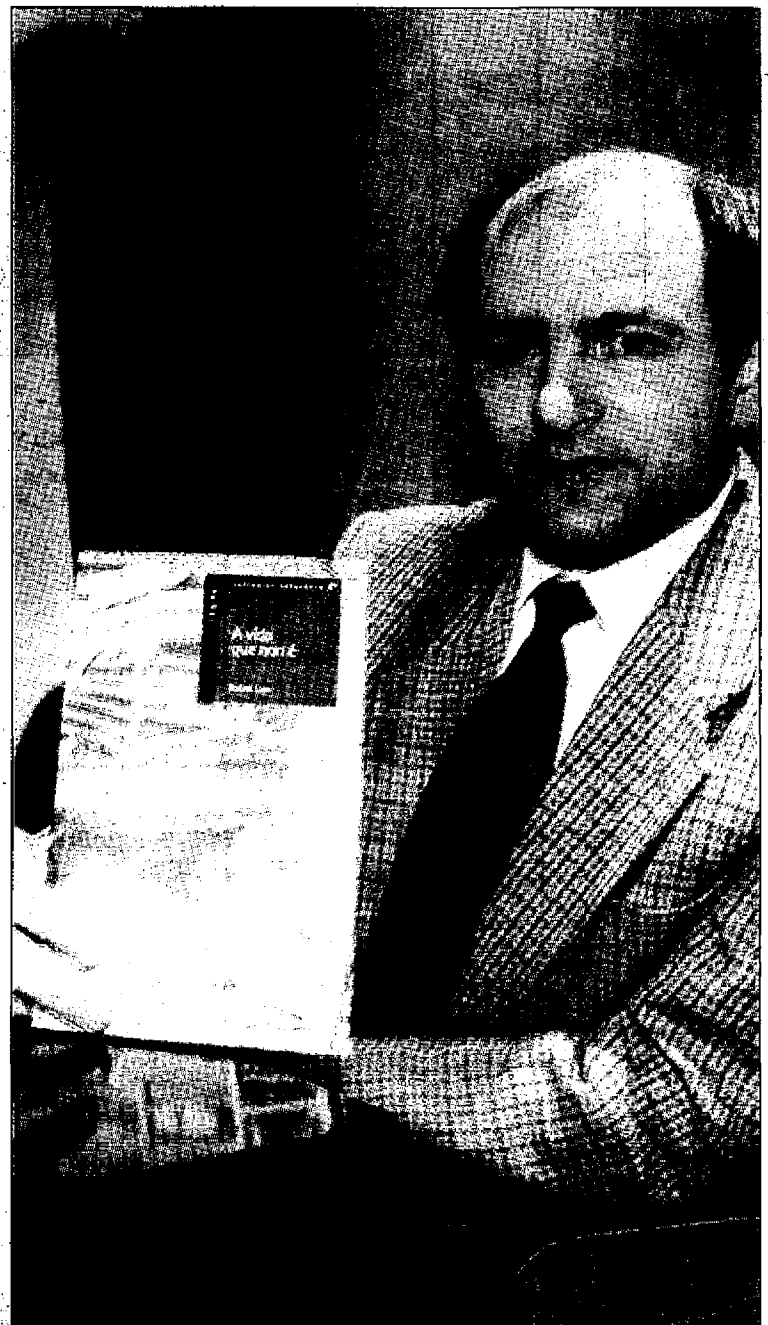
—Pois si. Hai pouco que vén de saír outra novela que leva por título "A vida que non é", que xa se presentou en Xinzo e en Vigo e que, en breve, tamén se presentará en Ourense. Por outra banda, agora mesmo estou corrixindo a maqueta doutra novela da que espero que haxa novas en pouco tempo.

—A literatura galega, en xeral, goza de boa saúde?

de?

—Pois, sinceramente, eu penso que si. Baixo a miña modesta opinión, unha proba do mesmo é que cada ano saen do prelo máis títulos. Hai un conxunto moi bo de editoras e tamén unha importante cantidade de premios literarios que permiten dar a coñecer a novos autores.

Ademais creo que en Galicia temos un grupo de autores xa consagrados, cunha obra respaldada pola crítica e polos lectores. En calquera caso, nunca está de máis calquera apoio que se lle preste á nosa literatura e o que nunca sobra son as campañas de promoción da lectura.

O escritor e enxeñeiro técnico industrial Rafael Laso.

"A literatura galega goza de boa saúde. Unha proba do mesmo é que cada ano saen do prelo máis títulos (...) En calquera caso, nunca está de máis calquera apoio que se lle preste á nosa literatura e o que nunca sobra son as campañas de promoción da lectura"